

"CAN'CA Türkiye'de, Endüstrinin Gelişiminde İz Bırakanlar" Kitabın Bıraktığı İzlerden... (05.10.2020)

...hayalleri uçurabilir ve ona ulaşmak için çalıştırabilir!

Her şey böyle başlamıştı...

CAN'CA Türkiye'de, Endüstrinin Gelişiminde İz Bırakanlar

Tuğçe BAŞARAN, Niğde Fen Lisesi Ö Öğrencisi

20 Şubat 2020 @ A, ASK

Can Erel

February 20 · 🌐

Niğde Fen Lisesi'nin başarılı öğrencisi sevgili Tuğçe BAŞARAN ile Finans Derneği'nin özel iş yemeği sırasında THY Genel Müdürü sevgili Bilal EKŞİ'nin yaptığı "Hayal Edersen..." konuşmasını dinlerken tanıştık...

Sevgili Tuğçe'nin aklı zaten havadaymış, "...uçak mühendisi olabilir miyim?" diye sordu; ben cevap vermek yerine,

"CAN'CA YouTube Kanalı'nda yayınlanan Uçak, Havacılık ve Uzay Mühendisleri ile sohbet programımı,

İmzalayarak,

"Türkiye'nin küresel havacılıkla iletişim kanalı olarak yapılandığımız ilk İngilizce havacılık dergisi Aviation Turkey dergisinin "CAN'CA Başarı Bursiyeri" olmuş uçak mühendislerinin kendilerini tanıttığı ikinci sayısını,

ve

"CAN'CA Türkiye'de, Endüstrinin Gelişiminde İz Bırakanlar" kitabını,

armağan ettim.

Özetle, sevgili Tuğçe hem "CAN'CA Türkiye'de, Endüstrinin Gelişiminde İz Bırakanlar" kitabı okuyucusu oldu ve hem de detayı öğrenip, havacılığı deneyimleyerek uçak mühendisi olmaya karar verecek...

Bakalım, bakalım...

#CANCA See Less

...nasıl gelişti; sonraki sayfalarda!

Farkettim ki hayallerimi uçurabilir ve ona ulaşmak için çalışabilirim!

Herkes geleceği hakkında hayaller kurar değil mi? Ben de herkesin yaptığını yaptım. Nasıl biri olacağım, ne ile uğraşacağım gibi soruları hayaller kurarak cevaplamaya çalıştım. Cevaplarım sürekli değişti. İlkokulda öğretmen olmak istiyordum. Ortaokul ikinci sınıfa geçtiğimde ise pilot olmak istiyordum. Daha sonrasında astronot, doktor ve savcı olmak istedim. Bunlar tabii ki sadece hatırladıklarım. Kimi zaman büyük bir şehirde, kimi zaman da ayak basılmamış yerlerde sakinlik içinde yaşayan biri olmak istedim. Ve artık nihai karara doğru yaklaşıyorum, hangi hayalimi gerçeğe dönüştüreceğime karar verme aşamasındayım.

Kararım sürekli olarak değişse de uzun zamandır uçak mühendisliğinde kararlıyım. Uçaklar çocukluğumdan beri hep hayallerimi süsledi. Peki şimdi de hayatımın gerçeği olamazlar mı? Uçağa ilk yakından bakışım ailemle yaz tatilimiz için İzmir'e uçarken gerçekleşti. Havalimanına girdiğim an etrafımdaki her şey beni uçakları daha da çok sevmeye itti. Havada hem mutluluk hem de hüzün vardı. Kimileri olmak istediği yere gidiyordu, kimileri de olmak istediği yerden dönüyordu. Yapılan Türkçe-İngilizce anonslar ortamın ciddiyetine ciddiyet katıyordu. İlk kez uçakları yerde hareketsiz gördüm. Uçağın kanatlarına, motorlarına daha yakından baktığımda fark ettim ki ben o ana kadar uçakların sadece beyazlığına, görünüşüne ve uçabiliyor olmasına hayranmışım ama onlarda bundan çok daha fazlası varmış. Uçaklar birer mühendislik harikasıymış aynı zamanda. Uçakta her şey bir bütünlüş, birbirini tamamlıyormuş.

Uçaklarla bu şekilde tanıştıktan sonra peşlerini bırakmadım. Uçak mühendisliğini yakından tanımak istedim. Uçak mühendisliği hakkında internette bulunan videoları izledim. Aile büyüklerime danıştım. Ama çok kararsız kaldım. Uçaklara olan ilgimin beni yanlış bir mesleğe sürüklemesinden şüphe ettim. Bu bulanıklık beni tüketmişti. Hatta bir süre okul hayatımda amaçsızdım. Ne olacağımı bilmiyordum. Daha sonrasında babamın Ankara'da bir etkinliğe katılacağını ve etkinliğin temasının havacılık olduğunu öğrendim. Kafamdaki soru işaretlerini giderme ümidi ile o gün okuluma gitmeyip babamla birlikte Ankara'ya gittim. Etkinlik başladığında bir uçak mühendisi ile aynı masayı paylaştığımı fark ettim. İşte bu benim için bir fırsattı. Karşımda kanlı canlı, kafamdaki bulanıklığı giderebilecek bir uçak mühendisi oturuyordu. İşte bu şekilde Can EREL ile tanıştım.

Can Bey'in bana kattığı şeyler kelimelerle ifade edilemez. Tüm samimiyeti ile sadece etkinlik esnasında değil, ben Niğde'ye döndükten sonra da iletişimini sürdürdü benimle. Bu yüzden kendisine minnettarım. Can Bey'in sayesinde öğrendim hayal ederek ulaşılan bir meslekten ne kadar keyif alınabileceğini, havacılıkta kadının aslında ne kadar aktif olduğunu ve olabileceğini.

Can Bey bana "CAN'CA Türkiye' de Endüstrinin Gelişiminde İz Bırakanlar" kitabının da armağan etti; okuyucusu oldum. Bu kitap da bana çok şey kattı. Başka hiçbir yerde karşılaşamayacağım bilgiler edindim. Öğrendiklerim beni çok mutlu etti, gururlandırdı ama bir o kadar da üzdü, sınırlendirdi; tıpkı hayatın ta kendisi gibi. Sadece havacılığa ilgisi olan kişilerin değil, her Türk gencinin geçmişini bilmesi için okuması gereken bir kitap. Havacılıkta yılların acımasızlığıyla hafızalardan silinmiş acı-tatlı anıları karşıma çıkardığı için Can Bey'e ayrıca çok teşekkür ederim.

Kendime sık sık şunu soruyordum: "Uçak Mühendisi" olmak için istemek yeterli mi? Uçakları sevmem benim bu meslek için uygun bir aday olmam demek mi? Yoksa sadece evimde uçak maketleri mi yapmalıyım? Artık sormuyorum. İnsan cevabını bildiği soruları kendisine sorar mı hiç?

Şimdi hayalimi gerçekleştirmeye çabalıyorum. Bu uğurda bütün imkânlarını seferber eden ailemin de desteğiyle başaracağıma inanıyorum. Ancak hayatta her zaman istediklerimizi elde edemediğimiz gerçeğinin de farkındayım. Uçak mühendisi olmak için üniversiteyi kazanabileceğime dair bir kesinlik yok; ama hangi mesleğe sahip olursam olayım ülkem için elimden gelenden fazlasını yapacağıma adım kadar eminim.

Tuğçe BAŞARAN

04.10.2020